

Call no: Ms. 9027 V6:22

Author: Ashkenazi, Raphael.

Title: Va-yivku kol bet Yisra'el ... bi-nefol ateret roshenu ...
Yitshak Pormigini ...
כותר: ויבכו כל בית ישראל ... בנפל עטרת ראננו ... יצחק פורמיגיני .

Imprint: [Italy : s.n, 1788]

Collation: 1 broadside : border designs ; 41 x 27 cm.
הערות: סוג הגליוון: שיר קינה. שם הנפטר: יצחק פורמיגיני. תחילת השיר:
מות אכזר איככה לא יראת.

Subject: Elegiac poetry, Hebrew - Italy.
Hebrew poetry, Modern - Italy.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוועתק והוכנס לאינטראנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

ליבך כל בתיישתך שלושים. יcit את מעת הזרה במרוחך רדריף צויק לאסידיתו. ומע ממוני הקקי ועמרם. מע בני הועה כליל יצור נמננו ונמנז לחתעך בהטפו של הנזון זיל, ביליח' לחושך מהם. ויקלחו כל העדה בב' הכראשו ויקם מתוכם גבר החכמתם. דודש טוב לעומכם ע' הגבאים ר' רפה נטה אשכני נר' נכהט ע' הנטהים' ב' ויקרא את ספר הירושלמי' יקוננו את התקינות. קול חלשה ענות. למינוח על מחלת ענות.

13 Aug 1988
rec 16 11 1988

אל ליקח ארון התקים איש אשר רוחבי. מעין צבע מקורי חכמה ענוותן מתלה יראת האיז מלבו. מודיר ענוים. במשפט ומלה מלה חוטא מהטבו. חיטריה והושג מצל לעם קיזמה והושג פנים. מוש 'מהדר יצחק' בכר משאה ברומניINI צוקל בכיה ייכח כל יודען ומיכור כי לא. יטוב להראות עד באין מושטו. ויקום על גנומו מכבו

לע' גע' גע' גע' גע' גע'

קול תרעונת ההרים ננד' המות א'

מות אCOND איככה לא יראת:
לשלאו ייד בבחיר אל פועל צדק?
איך לא כשל כווק, מול מהיק ברק?
איך חרב מתערחה, ננד' הווצאת?

ב' ביעה רחמן, טבחת לא חמלת?

נוּרגן בזאנ' עמו, לשאול הבאת?
אל אש דתו, קרבת לא נכות?
לפני הוועה המכמו, איך לא נboldת?

ג' ביעה רחמן, טבחת לא חמלת?

הווים מורה יושר שבית?
תבנית השלם, אווי, ארזה הפלת.
ניצוח וראת אל, מנו גנולת.
רופא לטברוי לב, שונא היכית.

ד' במטטרים לירות. איש תם ארכת:

איך טרם לפגע בו, לא התרעת?
נרכ נרנלי עם אל, כבה כבית.
את דניל המשפט, לנו גנבת.

ה' בכה נבכה. על זאת. נצעק נהימה

כפי מהמד עין ערדה, אויב: סחבת
פושע! לא נחשל, גבור זונבת
איך לא נתאבל. מימי. ימימה?

צח'ק חמיזה, כי רוחות עלתת;

למוקם קדוש לשוכן במוחמי ערץ
לאאגני סבותי עזבו אדי;
רק פועל נמי מיתנו היהת;

שטע יהלמי פחוותי פחד
אצעק לקודשי אל אנא חנוני
אקרא לבני עמי באחוותני
מה נצטוק, ניליל נתאונן יחד
ישוב בשמשים אין זולחך
רחם על המהחים ליישועתך

צח'ק מן הדור נעלם ממנה
הה? כי לדין עמו אטף איש חסר
נקרא אל על, רועה ומברח חסר
אי' עוד הדור עומה אחר כתלינו
נהל דמעה נשפוך נשוב באלך
כל העיניים אל, ליישועתך

אפס'נו, מורה זומדר צדק
נשארנו כיתומים. על מות אבינו
נחנו על הדורים, צאצאותינו
נעזבים ונפוצים, איז מהזיך בדק
וחוט חנון אתה, איז בלעדיך
יתול בית ישראל ליישועתך

לבוקל עצב יהדו, נגידך דתנו
Ճrisk אתה שדי כי כן עשית
הן בקרושי מרים יצחק רצית
איכח נשב בלבתו; נטע: איננו
מו עזק נול על עד רוחחך
קוה קוינו אל ליישועתך

הצ'ל וקה עניך נורא מלכנו
טבריאו טבריאו טורה מיהו אריה

א' קיה עלייה, על חופים ישכנת
בא מקרוב ורחך האדר וחיפוי
חולך ווב עמה תוכרך ירניע
כי בטחותך ייך, אריך נשבת
איך זה אומר, אל פועל ייך
ישמח גוללי בישועתך

ב' אף היא תשיב אמריה
בל' גדים הורי, ויפורש אבר
ימים מגה עלי, יצחק איש ישר
אומן מהניח ישח, וידיד האושר
חכמאות בתונה מוש, רופא כל שבר
לק' אל פרש כפוי קרא בשמיך
טהרו יהיל דומם ליישועתך

ג' ענו חונן גלים, נורדר כל פרץ
מסלו לישר דרך, לא אחר תרו
הכל יווד, כי איז מורה כמושו
געם לקחו, השכלי כל אפט אירץ
על טוב ערע בריך אל חילטך
בתח לבו נעור בישועתך

ד' ואען ואומר
ארכיזומולדתי את, תוכת התבאל
אייה נור ראסך? פתאום שאלאי
הן קול שאון אשמע בנתי השכלי
ששון נחפה אסון. מר מר וואבל
אוֹזָעַ חֲסָמָה נְרִיחָשׁ עַמָּה
נכחל נרעד אוחיל ליישועתך

ה' א' בדמייה דקה מולחיל אשמעה

ק' קול במלונותיכם, על תרים
בקראו אותיך אבד אויב פושע
גס כיבתק חרב, כל חינוי
עלמות איש זהה, חנן גנרי תחומו

כ' לא אבד אויב פושע אני
בפעם הוואת, לא פנוי אידימו
אם איז נבי חטא, לושא על תרעימה
לא אירא פערעה הפתובקי

ה' ה' חז' איז אלי עת חז' שמעו
מאז כי מלך מות, צור צוינ'
על אנשי חסה, איך לא הפקידני
ונפשעה הנה, מני לא גנעו

ט' ר' שע אהוב חמס ידרקו
ויהיר שנוא מוסר חצי קלעו
עד בואה קצ'י כלם מניבקעו
אל להנורת חי, אל נסrai

ל' ג' צדוקים-צדוקים לא שחחו
תחת ייד אל נשותיהם נשמרו
על פיו באו עולם, על פיו עברו
כשלושת הרועים, בנשיקה מתו